Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0231

A társadalmi fejlődésről szóló második világ-csúcstalálkozó

Az Európai Parlament 2025. október 9-i állásfoglalása a társadalmi fejlődésről szóló második világ-csúcstalálkozóról (2025/2654(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 3. cikke,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 9., 10., 19., 45–48. és 145–161. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

– tekintettel az Európai Szociális Chartára,

– tekintettel a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérére, amelyet a Tanács, a Parlament és a Bizottság 2017. november 17-én hirdetett ki és írt alá,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérének megvalósítására vonatkozó cselekvési tervre és annak 2030-ra kitűzött kiemelt céljaira,

– tekintettel a Parlament, a Bizottság, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Tanács által 2024. április 16-án aláírt, a szociális jogok európai pillérének jövőjéről szóló La Hulpe-i nyilatkozatra,

– tekintettel az európai gyermekgaranciára,

– tekintettel az uniós nemi esélyegyenlőségi stratégiára és a nők jogaira vonatkozó ütemtervre,

– tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló európai stratégiára,

– tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) fenntartható fejlődési céljaira, különösen az 1., 2., 8. és 10. célra,

– tekintettel a társadalmi fejlődésről szóló, 1995. március 14-i koppenhágai nyilatkozatra,

– tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető egyezményeire,

– tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „A társadalmi fejlődésről szóló második világ-csúcstalálkozó” címet viselő, a „szociális világ-csúcstalálkozó” módozatairól szóló, 2024. július 16-i 78/318. sz. határozatára,

– tekintettel az ENSZ 2024. szeptemberi csúcstalálkozóján elfogadott, jövőt szolgáló paktumra,

– tekintettel az ENSZ Közgyűlésének égisze alatt 2023 szeptemberében a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórumon elfogadott politikai nyilatkozatra,

– tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (2) bekezdésére,

– tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság állásfoglalási indítványára,

A. mivel a fenntartható fejlődés az EUSZ egyik alapelve; mivel a 17 fenntartható fejlődési cél az ENSZ valamennyi tagállama által 2015-ben elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend középpontjában áll; mivel az EU-nak a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend melletti elkötelezettsége átalakulást hozó uniós szakpolitikákban öltött testet;

B. mivel Unió-szerte továbbra is jelentős egyenlőtlenségek vannak az emberek és a régiók között, különösen jövedelmi és nemek közötti egyenlőtlenségek, miközben az infláció és a megélhetési költségek növekedése aránytalanul érinti az alacsony jövedelmű és kiszolgáltatott helyzetű háztartásokat; mivel a lakhatási válság továbbra is jelentős kihívást jelent az egész EU-ban, ami lakhatásból való kirekesztettséghez, lakhatási bizonytalansághoz, magasabb lakhatási költségekhez és a lakhatás elégtelenségéhez vezet; mivel ezek a problémák negatívan befolyásolják a társadalmi kohéziót, a társadalmi felzárkózást és az EU-ban élő emberek társadalmi jólétét; mivel egyes tanulmányok arra utalnak, hogy Európában a kontinens leggazdagabb 10 %-a a vagyon döbbenetesen nagy részét, annak 67 %-át birtokolja, míg a felnőtt lakosság alsó 50 %-a ennek mindössze

1,2 %-ával rendelkezik[1]; mivel 2023-ban az EU-27-re vonatkozó Gini-együttható 29,6%-os volt, ami 2014 óta enyhén csökkenő tendenciát mutat, miközben 13 tagállam meghaladja ezt az átlagot[2];

C. mivel az EU a szociális jogok európai pillérének megvalósítására vonatkozó cselekvési tervben kötelezettséget vállalt arra, hogy 2030-ig legalább 15 millióval csökkenti a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek – és ezen belül legalább 5 millióval az ilyen kockázatnak kitett gyermekek – számát; mivel a tagállamok közel felében az adatok a szegénység csökkentése terén elért előrehaladás sajnálatos megfordulását jelzik; mivel az EU-ban minden ötödik gyermek továbbra is ki van téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának; mivel, ha a jelenlegi tendencia folytatódik, az EU el fog maradni a 2030-ra kitűzött céljától; mivel emellett az energiaszegénység az európaiak több mint tíz százalékát érinti, súlyosbítva az egyenlőtlenséget; mivel a helyzet világviszonylatban még rosszabb: közel 700 millió ember él mélyszegénységben, és további 2,8 milliárd ember él a mélyszegénységi küszöb és a napi 6,85 USD norma között[3], és az elmúlt három évtizedben a szegénységből kilábalók akár 35%-a visszasüllyedt a szegénységbe;

D. mivel előrelépés történt az EU foglalkoztatási célkitűzésének elérése felé, amely szerint 2030-ra a 20–64 évesek legalább 78%-ának foglalkoztatottnak kell lennie; mivel a Bizottság 2024. őszi gazdasági előrejelzése szerint az uniós foglalkoztatási ráta elérte a 75,8%-ot; mivel a tagállamok kétharmadában a foglalkoztatás növekedése 2023-ban jó úton haladt afelé, hogy elérje a 2030-ra vonatkozó nemzeti célkitűzést; mivel azonban továbbra is jelentős kihívások állnak fenn, mint például a nemek közötti foglalkoztatási különbség és egyes tagállamokban a magas munkanélküliségi ráta, a munkaerőpiac tartós szegmentációja, a szociális védelem hiányosságai, a bizonytalan és atipikus munkavégzés[4] gyakori előfordulása, valamint az ágazatok és régiók között a minőségi foglalkoztatáshoz való hozzáférés terén továbbra is fennálló egyenlőtlenségek; mivel 2024-ben a munkanélküliek 66,6%-a és a foglalkoztatottak 10,9%-a volt kitéve a szegénység kockázatának[5];

---

1 Global Wealth Report 2023, Credit Suisse AG.

2 Living conditions in Europe - income distribution and income inequality (Életkörülmények Európában – jövedelemelosztás és jövedelmi egyenlőtlenség), Eurostat, 2024. november.

3 Poverty, Prosperity, and Planet Report 2024 (A szegénységről, a jólétről és a bolygóról szóló 2024. évi jelentés), Világbank.

4 Living and working in Europe 2024 (Élet és munka Európában 2024), Eurofound, 2025.

5 Living conditions in Europe - poverty and social exclusion (Életkörülmények Európában – szegénység és társadalmi kirekesztés), Eurostat, 2025. április.

E. mivel az alapkészségek – például az olvasás, a matematika és a természettudományok – terén való alulteljesítés egyre gyakoribb az EU-ban, különösen a hátrányos helyzetű tanulók körében; mivel ez az oktatási egyenlőtlenség aláássa a továbbképzéshez, a képzési lehetőségekhez és a minőségi foglalkoztatáshoz való egyenlő hozzáférést, és hozzájárul a tartós társadalmi és munkaerőpiaci kirekesztéshez;

F. mivel az Európai Unió elfogadta azt a célt, hogy 2030-ra a felnőttek legalább 60%-ának évente képzésben kell részesülnie; mivel a tagállamok nemzeti célok mellett kötelezték el magukat e kiemelt cél elérése érdekében, és mivel a tagállamokban a részvételi arány jelenleg csak 39,5%;

G. mivel a demográfiai kihívások, többek között az idősödő népesség, az alacsony születési ráták és a vidék elnéptelenedése – amikor különösen a fiatalok költöznek városi területekre – súlyosbíthatják a gazdasági egyenlőtlenségeket és károsíthatják a társadalmi fejlődést, valamint az uniós régiók, a munkaerőpiacok, az állami infrastruktúra vonzerejét és következésképpen a jóléti rendszerek fenntarthatóságát, és tovább súlyosbítják az EU-n belüli regionális egyenlőtlenségeket; mivel ezek a kihívások ezért strukturális kihívást jelentenek az EU gazdasága számára; mivel a migránsok munkaerőpiaci integrációja enyhítheti a munkaerőpiaci hiányokat; mivel az alacsony születési rátához jelentős mértékben hozzájáruló tényezők közé tartozik a gyermekgondozáshoz (0–3 éves korig) és a felsőoktatáshoz való egyetemes nyilvános hozzáférés hiánya, a megfizethető lakhatás hiánya, a gyermekek után járó támogatások hiánya vagy elégtelensége, valamint a fizetett szülői szabadság elégtelensége;

H. mivel a munkaerő- és szakemberhiány Unió-szerte növekszik, és azt a demográfiai változás, a zöld és digitális átállás, valamint az új készségek iránti kereslet okozza; mivel egyes ágazatokban a rossz munkafeltételek és a strukturális munkaerőhiány közvetlenül korlátozzák az EU azon képességét, hogy mind a harmadik országokból, mind az EU-n belül tehetségeket vonzzon és tartson meg; mivel a magasabb bérekkel és a munkahelyek stabilitásával járó minőségi foglalkoztatás, valamint a harmadik országbeli állampolgárok munkaerőpiaci integrációja segíthet e kihívások kezelésében;

I. mivel az Eurofound 2024. évi jelentése szerint az öngyilkosságok aránya 2021 óta – évtizedes csökkenést követően – növekszik; mivel

többet kell tenni a mentális egészségügyi zavarok okainak a munka- és életkörülmények tekintetében való kezelése érdekében[1];

J. mivel a szociális gazdaság, így a szociális vállalkozások, különböző típusú magánszervezeteket foglalnak magukban, amelyek függetlenek a hatóságoktól, mint szövetkezetek, kölcsönös önsegélyező társaságok, egyesületek (beleértve a jótékonysági szervezeteket is), alapítványok (beleértve a munkaerőpiaci integrációval foglalkozó szociális vállalkozásokat és az egyes uniós tagállamoktól függően más jogi formákat is); megjegyzi, hogy a vállalkozások és szervezetek e sokfélesége, amelyek minden tevékenységi területen működnek, erős identitással rendelkeznek, olyan közös értékeken és jellemzőkön alapul, mint a nemek közötti egyenlőség, a helyi és regionális felelősségvállalás, az éghajlati és környezeti kihívásokra való érzékenység, a befogadás és a demokratikus kormányzás, valamint az egyének és a társadalmi célok a tőke fölé helyezése, oly módon, hogy a nyereség nagy részét újra befektetik – korlátozva annak a tagok vagy részvényesek közötti elosztását – a szervezet fenntartható fejlődéssel kapcsolatos célkitűzéseinek elérése, illetve a kollektív és a közérdek szolgálata érdekében;

K. mivel a nemek közötti bérszakadék tartósan lassú csökkenésével összefüggésben az Eurofound kutatása azt mutatja, hogy számos tagállam eddig nem hajtott végre a bérek átláthatóságára vonatkozó intézkedéseket, és a jelenleg hatályos nemzeti eszközök többsége még nem követeli meg, hogy minden munkát egyenlően értékeljenek[2];

L. mivel a Szerződések rögzítik a méltányos munkavállalói mobilitást, amely lehetőségeket kínál a vállalatok és a munkavállalók számára, és amelyet elő kell mozdítani az EU-n belüli és a harmadik országbeli munkavállalók körében, biztosítva ugyanakkor a munkavállalói és szociális jogok teljes körű tiszteletben tartását és érvényesítését, többek között a harmadik országbeli állampolgárok számára legális migrációs útvonalak, valamint egyenlő bánásmód és megkülönböztetésmentesség révén, továbbá fellépve a be nem jelentett munkavégzés ellen;

M. mivel az ILO háromoldalú struktúrája és széles körű tagsága azt jelzi, hogy vezető szerepet tölt be a globális munkaügyi normák terén; mivel az ILO társadalmi igazságosság előmozdítására irányuló küldetésével összefüggésben alapvető munkahelyi elvei és jogai

---

1 Mental health in the European Union and Norway: risk groups, trends, services and policies (Mentális egészség az Európai Unióban és Norvégiában: kockázati csoportok, tendenciák, szolgáltatások és politikák), Eurofound, megjelenés 2025-ben.

2 Further experiences with pay transparency (További tapasztalatok a bérek átláthatóságával kapcsolatban), Eurofound, megjelenés 2025-ben.

középpontjában a mindenki számára méltányos és tisztességes munkakörülmények biztosítása áll, beleértve az egyesülés szabadságát és a kollektív tárgyaláshoz való jogot, a kényszer- vagy kötelező munka valamennyi formájának megszüntetését, a gyermekmunka tényleges megszüntetését, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés megszüntetését, valamint a biztonságos és egészséges munkakörnyezethez való jogot; mivel az EU összefüggésében ezeket a jogokat az EU-Szerződések, az Alapjogi Charta és az uniós munkajogi vívmányok védik; mivel egyes tagállamok kihívásokkal szembesülnek e kötelezettségek végrehajtása és érvényesítése terén;

N. mivel a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek kulcsszerepet játszanak a tisztességes munkafeltételek biztosításában, valamint a társadalmi igazságosság és egyenlőség előmozdításában; mivel kutatások szerint az ipari demokrácia szorosan összefügg a munka minőségével, a foglalkoztatással és az ipari versenyképességgel[1];

1. úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak a La Hulpe-i nyilatkozattal összhangban és a cselekvési terv ambiciózus aktualizálása révén fokozniuk kell a szociális jogok európai pillérének végrehajtására irányuló erőfeszítéseiket a 2030-ra kitűzött kiemelt célok elérése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy az aktualizált cselekvési terv részeként adott esetben egészítse ki a jelenlegi kiemelt célokat, és terjesszen elő jogalkotási kezdeményezéseket a szociális jogok európai pillérének teljes körű végrehajtása érdekében;

2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Parlamenttel a jövőre vonatkozó új európai szociális megállapodás kidolgozásában, amely egyértelmű kötelezettségvállalásokat és beruházásokat tartalmaz a következő területeken: a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának csökkentése az EU-ban, valamint a nettó zéró kibocsátás elérése az EU-ban 2050-ig;

3. elismeri, hogy a társadalmi fejlődésről szóló 1995. évi koppenhágai világ-csúcstalálkozó három fő témája – amelyeket a társadalmi fejlődés három pillérének tekintenek, nevezetesen a szegénység felszámolása, a teljes és termelékeny foglalkoztatás és a mindenki számára elérhető tisztességes munka, valamint a társadalmi befogadás – továbbra is releváns és fontos, valamint egymással összefüggő és egymást kölcsönösen megerősítő kérdések;

4. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szociális eredménytáblát és a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keretet használják fel a kockázatok azonosítására és a társadalmi felzárkózás elérése, az

---

1 Measuring key dimensions of industrial relations and industrial democracy (A munkaügyi kapcsolatok és az ipari demokrácia kulcsfontosságú dimenzióinak mérése), Eurofound, 2023. december.

egyenlőtlenségek csökkentése, a szociális védelmi rendszerek megerősítése, valamint a tisztességes munkafeltételek és támogató intézkedések előmozdítása terén elért eredmények nyomon követésére az átállás során a méltányosság biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy e tekintetben fenntartható, méltányos és befogadó Európát kell biztosítani, ahol a szociális jogokat teljes mértékben védik és fenntartják; emlékeztet arra, hogy az uniós polgárok a szociális Európát egyik prioritásukként azonosítják; ezért hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak sürgősen elő kell terjesztenie egy a minőségi munkahelyekre vonatkozó csomagot, amely tartalmazza a minőségi munkahelyek biztosításához szükséges jogalkotási kezdeményezéseket és beruházásokat;

5. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a munkahelyi demokráciát, a szociális párbeszédet, a kollektív tárgyalásokat és a munkavállalói jogok védelmét, különösen a zöld és digitális átállással összefüggésben; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben (MFF) is elegendő forrást kell elkülöníteni a szociális párbeszéd és a kollektív tárgyalások támogatására, valamint a szociális partnerek kapacitásépítésének megerősítésére; további erőfeszítéseket szorgalmaz a férfiak és nők által végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bér biztosítása, a bérek átláthatóságának fokozása és a nemek közötti egyenlőtlenség kezelése érdekében a nemek közötti bér, nyugdíj- és foglalkoztatási különbségek Unión belüli megszüntetése érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi szakpolitikai területen és jogszabályban biztosítsák a nemek közötti egyenlőség általános érvényesülését;

6. fokozott erőfeszítéseket szorgalmaz a munka világában a hátrányos megkülönböztetés és a zaklatás elleni küzdelem terén; hangsúlyozza a munkahelyi megelőző és védelmi intézkedések fontosságát a munkavállalók jóllétének, valamint testi és mentális egészségének védelme érdekében; megjegyzi, hogy egyre gyakoribb a munkával kapcsolatos pszichés szorongás, ami a munkaszervezés új formáival, az állandó összeköttetéssel és a digitális megfigyeléssel áll összefüggésben[1];

7. emlékeztet arra, hogy az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendje és a kapcsolódó célok elismerik, hogy a szegénység valamennyi formájának és dimenziójának, köztük a mélyszegénységnek a felszámolása a legnagyobb globális kihívás és egyúttal a fenntartható fejlődés elengedhetetlen előfeltétele, és hogy senkit sem szabad hátrahagyni, és a leginkább lemaradottakat kell elsőként elérni; ezért holisztikus megközelítést szorgalmaz a szegénység felszámolása, a szociális védelem és a befogadás terén, valamint javaslatot egy olyan ambiciózus stratégiára, amelyet a

---

[1] Living and Working in the EU e-survey 2024 (Élet és munka az EU-ban, 2024. évi elektronikus felmérés), Eurofound, 2024.

következő MFF-ben megfelelő támogatás kísér, és amely a szegénység elleni uniós stratégiáról szóló, közelgő saját kezdeményezésű parlamenti jelentésen és a megfizethető lakhatásra vonatkozó, a lakhatási válság kezelését és a hajléktalanság elleni küzdelmet szolgáló ambiciózus terven alapul; hangsúlyozza, hogy ezeknek az új kezdeményezéseknek ki kell egészíteniük az egyéb kapcsolódó uniós stratégiákat a szegénység elleni küzdelem többdimenziós megközelítésének biztosítása érdekében; emlékeztet arra, hogy a Bizottság becslése szerint a szociális beruházások már 2020-ban is évente 192 milliárd EUR összeggel maradtak el a polgárok szükségleteinek kielégítéséhez szükséges összegektől; e tekintetben hangsúlyozza a vonatkozó európai alapok szerepét a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben, és kiemeli, hogy a következő MFF-ben erős, önálló eszközöket kell fenntartani a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében;

8. emlékeztet továbbá arra, hogy az EU szerepet játszik a harmadik országok társadalmi fejlődésében, többek között a Globális Európához hasonló források révén; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos ország visszavonta a fejlesztésre, többek között a társadalmi fejlődésre szánt finanszírozást, ami rendkívül súlyos következményekkel jár az emberek életére és megélhetésére; sürgeti az EU-t, hogy a stabilitás és a stabil forrásellátottság biztosítása érdekében a jelenlegi és a következő MFF-ben továbbra is határozottan kötelezze el magát a fejlődő országok társadalmi fejlődésének támogatása mellett és működjön együtt valamennyi érintett szereplővel annak érdekében, hogy világszerte biztosítsa a társadalmi fejlesztési célkitűzések iránti folyamatos elkötelezettséget;

9. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a gyermekszegénység kezelésére az európai gyermekgaranciára vonatkozó nemzeti cselekvési tervük végrehajtása révén, és felszólítja a Bizottságot, hogy a következő MFF-ben különítsen el jelentős költségvetési forrásokat erre a célra;

10. üdvözli a platformalapú munkavégzésről szóló irányelv[1] közelmúltbeli elfogadását, amely mérföldkő a digitális gazdaságban dolgozó munkavállalók védelme terén; hangsúlyozza, hogy a munkavállalókat a mesterséges intelligencia által érintett valamennyi ágazatban ugyanebben a védelemben kell részesíteni, biztosítva, hogy az „emberi ellenőrzés” elve kötelező erejű normává váljon, és megismétli a mesterséges intelligenciára és az algoritmikus munkahelyi irányításra vonatkozó új jogi kezdeményezésekre,

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/2831 irányelve (2024. október 23.) a platformalapú munkavégzés munkafeltételeinek javításáról (HL L, 2024/2831, 2024.11.11., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

valamint a lecsatlakozáshoz való jogra irányuló felhívást; emlékeztet arra, hogy az MI-rendszerek bevezetésének összhangban kell lennie a zöld átállással és az éghajlat-politikai célokkal; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy fenntartható, minőségi munkahelyeket hozzanak létre a fejlődő vagy a kettős átállás során átalakult ágazatokban, és hogy megerősítsék az átállások kezelésére és a rájuk való felkészülésre szolgáló jogi keretet, és ugyanakkor előmozdítsák a szociális partnerek szerepét és részvételét, valamint az inkluzív munkaerőpiaci szakpolitikákat;

11. kiemeli, hogy továbbra is biztosítani kell a minőségi, ingyenes állami oktatás, a minőségi képzési politikák és az egész életen át tartó tanulás általános hozzáférhetőségét, ami tisztességes béreket biztosító minőségi munkahelyek létrejöttét eredményezi; megjegyzi, hogy a képzési támogatással járó stratégiai továbbképzési, átképzési és képzési programoknak minden munkavállaló, köztük a fogyatékossággal élők számára is elérhetőknek kell lenniük, és a munkavállalók igényeihez és képességeihez kell igazodniuk; ezért kéri a munkavállalók képzéshez és továbbképzéshez való, személyhez fűződő jogának uniós szintű bevezetését;

12. hangsúlyozza, hogy tekintettel a klíma és a biológiai sokféleség válságára, valamint a gazdasági és demográfiai kihívásokra, az EU-n belül egyetlen nemzedéket vagy régiót sem szabad hátrahagyni, sem most, sem a jövőben, valamint hogy mindenki számára egyetemes hozzáférést kell biztosítani az igazságos átmenethez; kéri fiatal és idős, valamint fogyatékossággal élő személyek támogatására irányuló kezdeményezések, valamint elnéptelenedő régiókat célzó intézkedések előterjesztését, például az infrastruktúrához való jobb és akadálymentes hozzáférés, többek között a tömegközlekedés, a digitális konnektivitás, a megfizethető lakhatás, a közszolgáltatások, az egészségügyi ellátás, a hosszú távú és kisgyermekkori gondozás és az oktatás, valamint a jobb munkalehetőségekbe való beruházás terén az elnéptelenedés megelőzése céljából; felszólítja a tagállamokat, hogy garantálják a magas színvonalú közszolgáltatásokhoz való egyetemes, jogokon alapuló hozzáférést, és kéri, hogy fektessenek be ezekbe; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az európai gondozási stratégiát a minőségi, megfizethető és akadálymentes gondozási szolgáltatások Unió-szerte való biztosítása céljából;

13. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a társadalmilag igazságos zöld átállást, külön támogatást nyújtva a strukturális változások és az új munkaerőpiaci követelmények által érintett munkavállalóknak, háztartásoknak, régióknak és vállalkozásoknak; megjegyzi, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és annak csökkentését célzó stratégiák – ha azokat alapos társadalmi párbeszéd keretében gondosan kidolgozzák – ellenálló gazdasági ökoszisztémákat, minőségi munkahelyeket, fenntartható

vállalkozásokat és olyan inkluzívabb társadalmakat hozhatnak létre, amelyekben senkit sem hagynak hátra;

14. arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támaszkodjanak a Szociális Klímaalapra, és uniós finanszírozási támogatással teremtsék meg a szociális védelmi rendszerek nemzeti szintű adaptációjának alapjait annak érdekében, hogy biztosítsák az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás munkahelyekre és életkörülményekre gyakorolt hatásaival szembeni társadalmi rezilienciát, valamint azt, hogy az érintett közösségek teljes mértékben felkészüljenek az új munkaerőpiacra;

15. további támogatást kér a harmadik országbeli állampolgárok számára az uniós munkaerőpiacra való beilleszkedéshez és tehetségük teljes körű kiaknázásához, hatékony integrációs politika által megerősített minőségi munkahelyekkel és munkakörülményekkel, teljes mértékben kiegészítve az EU-n belüli tehetségek kiaknázását;

16. szorgalmazza az aktív munkaerőpiaci intézkedések szoros nyomon követését, valamint a megfelelő jövedelemtámogatást, a tisztességes és megfizethető lakhatáshoz való hozzáférést és az általános szociális biztonsági intézkedéseket a munkaerőpiacról leginkább kiszorult személyek, különösen a nők, a fogyatékossággal élők, a migránsok, az LGBTIQ+ közösség tagjai, a munkaerőpiacra belépő fiatalok, az idősek, a vidéki és távoli területeken élők, a tartósan munkanélküliek, valamint a romák és más kisebbségek egyenlő részvételének biztosítása érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy az önfoglalkoztatók számára is megfelelő szociális védelemre és támogatásra van szükség; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatások szintje az EU-ban többnyire jóval a nemzeti szegénységi küszöb alatt van; sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a megfelelő minimumjövedelemről szóló tanácsi ajánlást[1]; emlékeztet arra, hogy a minimumjövedelem-rendszerek világszerte fontos szerepet játszanak az emberek szegénységből való kiemelésében;

17. úgy véli, hogy a szociális gazdaság a szociális jogok európai pillére és célkitűzései végrehajtásának alapvető mozgatórugója, és gyakran biztosít foglalkoztatást és továbbképzést a veszélyeztetett és kirekesztett csoportok számára; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a minőségi, tisztességes és inkluzív foglalkoztatás előmozdítása érdekében erősítsék meg a szociális vállalkozásoknak nyújtott támogatásukat; kiemeli, hogy a szociális gazdaság projektjei általában megkövetelik az állami szervezetekkel való szoros partnerséget, ezért arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy

---

[1] A Tanács ajánlása (2023. január 30.) az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről (HL C 41., 2023.2.3., 1. o.).

dolgozzanak ki együttműködési keretet az állami hatóságok és a szociális gazdasági szervezetek számára;

18. hangsúlyozza, hogy a 2030-as fenntartható fejlődési célok eléréséhez továbbá a jogállamiságon, a felelős intézményeken, a hatékony alkalmazáson, a nyomon követésen, a végrehajtáson és a jogbizonytalanság elkerülésén alapuló jó kormányzási elvek alkalmazására van szükség, az uniós tagságot kérelmező országok esetében is; kéri, hogy a második világ-csúcstalálkozó nyomán elfogadott politikai nyilatkozat tartalmazzon erős nyomonkövetési és felülvizsgálati mechanizmusokat, valamint érdemi kötelezettségvállalásokat a fenntartható fejlődési célok előmozdítására és a társadalmi fejlődés tartós hiányosságainak kezelésére; hangsúlyozza, hogy rendszeres és alapos felülvizsgálati folyamatra van szükség, beleértve a kétévenkénti miniszteri nyilatkozatokat; támogatja az ENSZ Szociális Fejlesztési Bizottságának újjáélesztését, valamint a munkaügyi minisztériumok és a szociális partnerek nagyobb mértékű bevonását, és felkéri az ILO-t, hogy járjon el az elsődleges nyomon követésért felelős szervezetként;

19. emlékeztet arra, hogy Európában és világszerte a béke és a globális együttműködés a fenntartható fejlődés elérésének alapvető feltétele; kiemeli, hogy az EU-nak vezető szerepet kell játszania a nemzetközi emberi jogok területén a nemzetközi emberi jogi eszközök teljes körű és hatékony végrehajtása révén; megjegyzi, hogy az emberi jogi eszközök iránti globális elkötelezettséget szintén meg kell erősíteni diplomáciai és gazdasági lehetőségek felhasználásával, valamint azáltal, hogy lehetővé teszik mások – például nem kormányzati szervezetek és szakszervezetek – számára, hogy szabadon munkálkodjanak az emberi jogok és szociális normák világszerte történő előmozdításán; sürgeti az ENSZ tagállamait, hogy támogassák és mozdítsák elő területükön a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek szerepét, és biztosítsák érdemi bevonásukat a csúcstalálkozó előkészítésébe és nyomon követésébe; kiemeli, hogy a szakpolitikai döntéshozatalban és a hatékony kollektív tárgyalásokban való, több érdekelt felet bevonó erős szerepvállalás jelentősen hozzájárulhat a társadalmi fejlődés célkitűzései felé történő előrelépéshez; emlékeztet arra, hogy az emberi jogokat és a szociális jogokat csak olyan országok tudják hitelesen előmozdítani, amelyek maguk is eleget tesznek kötelezettségeiknek;

20. felszólítja az ENSZ-t és valamennyi részt vevő országot, és különösen a szociális csúcstalálkozónak otthont adó országokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a munkavállalói és szociális jogokat, többek között az ILO alapvető egyezményeinek ratifikálása és a társadalmi igazságosságról szóló nyilatkozat értékei melletti elköteleződés révén; kiemeli, hogy a szociális jogok európai pillére, valamint a La Hulpe-i nyilatkozat fontos szerepet tölt be az erős

szociális Európa kiépítése szempontjából; hangsúlyozza, hogy meg kell újítani az uniós szociális célok és a fenntartható fejlődési célok 2030-ig történő elérése iránti elkötelezettséget Európában és világszerte;

21. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a fenntartható fejlődési célok elérése felé Unió-szerte lassú az előrehaladás, mivel az előrehaladás 2020 és 2023 közötti üteme nem érte el a 2016 és 2019 közötti előrehaladás ütemének felét; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság jelenlegi elnökének politikai iránymutatása nem említi kifejezetten a fenntartható fejlődési célokat; hangsúlyozza, hogy az EU-nak meg kell erősítenie a társadalmi haladás és a fenntartható fejlődési célok elérése iránti elkötelezettségét; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben az EU közös céljaival és különösen az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkével kapcsolatos kötelezettségvállalásukat; e tekintetben felszólítja az EU-t, hogy konstruktívan vegyen részt az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségéről szóló ENSZ-szerződés elfogadásában annak érdekében, hogy szabályozza a transznacionális vállalatok és más üzleti vállalkozások tevékenységét, megerősítse a méltányos bérezési gyakorlatokat az EU-n kívül, és lehetővé tegye a tisztességtelen bérezési gyakorlatok áldozatai számára, hogy jogorvoslatért folyamodjanak;

22. felszólítja az EU-t, hogy az ILO 204. számú ajánlásával összhangban támogassa az informális foglalkoztatásról a formális foglalkoztatásra való világszintű átállást a tisztességes munkaügyi normák, a tisztességes munka és a szociális védelemhez való hozzáférés előmozdítása révén; ösztönzi e cél beépítését az EU fejlesztési, kereskedelmi és külügyi szakpolitikáiba;

23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.